خداوندا میان من و گناهانم دوری انداز چنانکه مشرق و مغرب را از هم دور ساخته‌ای

از ابوهریره ـ رضی الله عنه ـ روایت است که گفت: هرگاه رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ در نماز تکبیر [احرام] می‌گفت، پیش از آنکه قرائت را آغاز کند، اندکی توقف می‌کرد. گفتم: پدر و مادرم به فدایت یا رسول الله، در سکوت بین تکبیر و قرائت چه می‌گویید؟ فرمود: «می‌گویم: اللهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»: «خداوندا میان من و گناهانم دوری انداز چنانکه مشرق و مغرب را از هم دور ساخته‌ای. خداوندا مرا از گناهانم پاک کن چنانکه لباس سفید از چرک پاک می‌شود. خداوندا مرا از گناهانم با برف و آب و تگرگ بشوی».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

هرگاه پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ برای شروع نماز تکبیر می‌گفت، پیش از قرائت فاتحه اندکی توقف می‌کرد و در این فاصله نمازش را با گفتن برخی دعاها آغاز می‌کرد. و یکی از دعاهایی که در آغاز نماز می‌خواند، این دعاست: «اللَّهمَّ باعِدْ بَيْني وبَيْن خَطاياي كما باعَدْتَ بَيْنَ المشرِقِ والمغرِبِ، اللَّهمَّ نقِّني مِن خَطاياي كما يُنقَّى الثَّوبُ الأبيضُ مِن الدَّنَسِ، اللَّهمَّ اغسِلْني مِن خَطاياي بالماءِ والثَّلجِ والبَرَدِ»: «خداوندا میان من و گناهانم دوری انداز چنانکه مشرق و مغرب را از هم دور ساخته‌ای. خداوندا مرا از گناهانم پاک کن چنانکه لباس سفید از چرک پاک می‌شود. خداوندا مرا از گناهانم با برف و آب و تگرگ بشوی». رسول خدا الله عزوجل را به دعا می‌خواند تا میان او و گناهان فاصله اندازد تا گرفتار و مرتکب آنها نشود، چنان دوری و فاصله‌ای که با وجود آن دیداری میسر نباشد، همانطور که مشرق و مغرب هرگز به هم نمی‌رسند؛ و اگر در او ناپاکی‌ای هست آن را پاک سازد چنانکه چرک از لباس سفید زدوده می‌شود؛ و او را از گناهانش بشوید و گرما و داغی آن را با این سه پاک کننده‌ی سرد یعنی آب و برف و تگرگ، سرد نماید.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3104